

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ◻ קושיא-challenge ◻ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-מי שהיה נשוי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא, דכ"ע אחת בחייו ואחת במותו - יש להן כתובת בנין דכרין, והכא בדינר מקרקעי קמיפלגי											!	◇	צא
מקרקעי אין, מטלטלי לא	דמר סבר: [ת"ק]										◻ !	◇	צא
אפילו מטלטלי.	ומר סבר: [רבי שמעון]										◻ !	◇	צא
ומי מצית אמרת הכי?											?		צא
אפי' יש שם נכסים שאין להם אחריות - אינן כלום, עד שיהא שם נכסים שיש להן אחריות יתר על ב' כתובות דינר	והתנן, ר"ש:										◻ ?	◇	צא
אלא, הכא בדינר משעבדי קמיפלגי											!	◇	צא
מבני חורין אין, ממשעבדי לא	דמר סבר: [ת"ק]										◻ !	◇	צא
אפי' ממשעבדי.	ומר סבר: [רבי שמעון]										◻ !	◇	צא
אי הכי, ר"ש אומר: אם יש שם מותר דינר, כיון שיש שם מותר דינר מיבעי ליה											?	◇	צא
אלא בפחות מדינר קמיפלגי											!	◇	צא
דינר אין פחות מדינר לא	דמר סבר: [ת"ק]										◻ !	◇	צא
אפילו פחות מדינר.	ומר סבר: [רבי שמעון]										◻ !	◇	צא
והא ר"ש דינר קאמר											?	◇	צא
וכי תימא איפוך											!		צא
ת"ק דמתני' נמי דינר קאמר											?		צא
אלא כי הנך תרי לישנאי קמאי ואיפוך.											!	◇	צא
הלכתא: אחת בחייו ואחת במותו - יש להן כתובת בנין דכרין, וכתובה נעשית מותר לחברתה.	מר זוטרא משמיה דרב פפא:										◻	◇	צא
בשלמא אי אשמעינן אחת בחייו ואחת במותו יש להן כתובת בנין דכרין ולא אשמעינן כתובה נעשית מותר לחברתה, הוה אמינא, אי איכא מותר דינר - אין, אי לא - לא, אלא לישמעין נעשית מותר לחברתה, ואנא ידענא משום דאחת בחייו ואחת במותו יש להן כתובת בנין דכרין											?		צא
אי אשמעינן הכי, הוה אמינא, כגון שנשא שלש נשים ומתו שתיים בחייו ואחת במותו, והך דמיית לאחר מיתה יולדת נקבה היא, ולאוי בת ירושה היא, אבל אחת בחייו ואחת במותו והא דלאחר מיתה יולדת זכר היא, אימא ליחוש לאינצויי, קמ"ל.											!		צא
מי שהיה נשוי שתי נשים ומתו, ואחר כך מת הוא, ויתומים מבקשין כתובת אמן ואין שם אלא שתי כתובות - חולקין בשוה												◻	מ
היה שם מותר דינר - אלו נוטלים כתובת אמן, ואלו נוטלים כתובת אמן.												◻	צא
אם אמרו יתומים אנהנו מעלים על נכסי אבינו יפה דינר, כדי שיטלו כתובת אמן - אין שומעין להן, אלא שמין את הנכסים בבית דין.												◻	צא
היו שם נכסים בראוי - אינן כבמודוק.												◻	צא
אפי' יש שם נכסים שאין להם אחריות - אינן כלום, עד שיהיו שם נכסים שיש להן אחריות יותר על שתי הכתובות דינר.	רבי שמעון:											◻	צא
לזו אלף ולזו חמש מאות, אם יש שם מותר דינר - אלו נוטלין כתובת אמן ואלו נוטלין כתובת אמן, ואם לאו - יחלקו בשוה.	ת"ר:											◻	ג
פשיטא, מרובין ונתמעטו - כבר זכו בהן יורשין, מועטין ונתרבו, מאי?											^	◇	צא
דניכסי דבי בר צרצור מועטין ונתרבו הוו, ואתו לקמיה דרב עמרם	ת"ש:										○ !	◇	צא
זילו פייסינהו	אמר להו: [רב עמרם]										◻ !	◇	צא
לא אשגחו.											○ !		צא

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
כתובות-מי שהיה נשוי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
אי לא מפייסיתו להו, מחינא לכו בסילווא דלא מבע דמא.	אמר להו: [רב עמרם]										○ !	צא.
שדרינהו לקמיה דרב נחמן											○ !	צא.
כשם שמרובין ונתמעטו זכו בהן יורשין, כך מועטין ונתרבו זכו בהן יורשין.	אמר להו: [רב נחמן]										○ ! ■	צא.
(סימן: אלף ומאה מצוה בכתובה יעקב זקף שדותיו בדברים עסיקין)											○	צא:
ההוא גברא דהוּו מסקי ביה אלפא זוזי, הוּו ליה תרי אפדני, זבינהו חדא בחמש מאה וחדא בחמש מאה, אתא בעל חוב טרפא לחדא מינייהו, הדר קטריף לאידך, שקל אלפא זוזי וקא אויל לגביה, וא"ל: אי שויא לך אלפא זוזי - לחיי, ואי לא - שקל אלפא זוזי ואיסתלק											○ ○	צא:
היינו מתני':	סבר רמי בר חמא למימר										○ ■	צא:
אם אמרו יתומים הרי אנו מעלין על נכסי אבינו יפה דינר	[מתניתין]										■ ■	צא:
מי דמי? התם אית להו פסידא ליתמי, הכא מי אית ליה פסידא? אלפא יהיב ואלפא שקיל.	א"ל רבא:										○ ?	צא:
וטירפא בכמה כתבינן?											○ ^	צא:
באלפא	רבינא:										○ ! ◆	צא:
בחמש מאה.	רב עורא:										○ ! ◆	צא:
והלכתא: בחמש מאה.											○ ■	צא:
ההוא גברא דהוּו מסקי ביה מאה זוזי, הוּו ליה תרי קטיני דארעא, חד זבינהו בחמשין וחד בחמשין, אתא בעל חוב טרפא לחד מינייהו, הדר אתא וקטריף לאידך, שקל ק' זוזי וקאזיל לגביה, וא"ל: אי שויא לך ק' זוזי - לחיי, ואי לא - שקול ק' זוזי ואיסתלק											○ ○	צא:
היינו מתני':	סבר רב יוסף למימר:										○ ■	צא:
אם אמרו יתומים כו'	[מתניתין]										○ ■ ■	צא:
מי דמי? התם אית להו פסידא ליתמי, הכא מאי פסידא אית ליה? מאה יהיב, מאה שקיל.	א"ל אביי:										○ ?	צא:
וטירפא בכמה כתבינן?											○ ^	צא:
במאה	רבינא:										○ ! ◆	צא:
בחמשין.	רב עורא:										○ ! ◆	צא:
והלכתא: בחמשין.											○ ■	צא:
ההוא גברא דהוּו מסקי ביה מאה זוזי, שכיב, שבק קטינא דארעא דהוּו שויא חמשין זוזי, אתא - בעל חוב וקטריף ליה, אוזל יתמי יהבו ליה חמשין זוזי, הדר קטריף לה, אתו לקמיה דאביי											○ ○	צא:
מצוה על היתומים לפרוע חוב אביהן, הני קמאי מצוה עבדיתו, השתא כי טריף בדין קטריף.	אמר להו: [אביי]										○ ■	צא:
ולא אמרן - דלא אמרו ליה הני חמשין זוזי דמי דארעא קטינא, אבל אמרו ליה הני חמשין זוזי דמי ארעא קטינא - סלוקי סלקוה.											○ ■	צא:
ההוא גברא דזבנה לכתובתה דאימיה בטובת הנאה, וא"ל: אי אתיא אם ומערערא לא מפצינא לך שכיבא אימיה ולא איערערא, ואתא איהו וקא מערער											○ ○	צא:
איהו במקום אימיה קאי	סבר רמי בר חמא למימר:										○ ■	צא:
נהי דאחריות דידה לא קביל עליה, אחריות דידה מי לא קביל?	א"ל רבא:										○ ?	צא:
ראובן שמכר שדה לשמעון שלא באחריות, ואתא שמעון ומכרה לראובן באחריות, ואתא בעל חוב דראובן וקטריף ליה מיניה, דינא הוא, דאזיל שמעון ומפצי ליה.	רמי בר חמא:										○ ■	צא: